

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۵/۲۷

نویسنده: ن . جلیل زاد

ما تشنه ایم تشنه‌ای شعور ملی، تشنه‌ی تفاهم ملی!

در این سرزمین که خورشید از لابه‌لای کوه‌های سرفرازش به خون شسته برمی‌خیزد، در این خاک که هر دانه‌اش خاطره‌ی جانباخته ایست، مردمانی زیسته‌اند که قرن‌ها در زیر سنگینی دروغ، جهل، استعمار و تفرقه، اما با سری بلند، زنده مانده‌اند

اما امروز... امروز فریاد از آن است که ما گرسنه‌ی نان نیستیم، ما تشنه‌ی شعوریم .
تشنه‌ی بیداری، تشنه‌ی فهمیدن، تشنه‌ی آن نوری که از مغز می‌تابد و قلب را می‌لرزاند.

ما تشنه‌ایم، نه به آب، که به آگاهی!

ما زخمی‌ایم، نه از گلوله، که از ندانستن همدیگر.

وطن ما، ای مادر زخم‌خورده، تو قرن‌هاست که در چنگال پسران نافرزندی اسیری که نام تو را به دوش می‌کشند، اما دشنه بر دل تو می‌زنند .

تو را تکه‌تکه کرده‌اند، نامت را گروگان گرفته‌اند، خاکت را معامله کرده‌اند، اما ما فرزندان هستیم که دیگر سکوت نخواهیم کرد.

ای خواهر من!

ای برادر من!

آیا وقت آن نرسیده که دست از خاک‌فروشی برداریم و دانه بکاریم؟

آیا زمان آن نشده که به جای شمشیر، قلم برداریم؟

آیا هنوز باور نداریم که تفاهم ملی، تنها راه نجات ماست؟

شعور ملی، تنها چراغیست که در این تاریکی امید می‌تابد؟

برادر افغانم، خواهر افغانم، ای هم‌خون من، ای همدرد من!

وقتی که کودکی در بدخشان، با شکم گرسنه می‌خوابد و کودکی دیگر در کنرها و نیمروز، از ترس جنگ به دنیا نیامده، دل ما باید بسوزد.

نه چون او از قوم ماست یا نیست، بلکه چون او انسان است، چون او افغان است، چون او ماست.

شعور ملی یعنی فهمیدن این حقیقت ساده:

اگر بیکر افغانستان زخمی باشد، هیچ عضوی از آن سالم نمی‌ماند.

تفاهم ملی یعنی باور کنیم که هیچ قومی برتر نیست، هیچ زبانی مقدس‌تر نیست، هیچ خاکی عزیزتر نیست از تمامیت این سرزمین.

تفاهم یعنی شنیدن صدای هم، احترام به رنگ هم، مهر به باور هم.

نه با زبان سیاست‌زده‌ی دروغین، بل با دل‌های پاک و چشم‌های روشن.

ببایید، ببایید که از نو بسازیم.

نه از کاخ‌های بلند، که از دل‌های فرو ریخته.

نه از پروژه‌های وارداتی، که از عشق بومی به مردم و خاک.

ببایید در مکتبی کوچک در یک روستای دوردست، معلمی شویم برای کودکی که تنها امیدش، دفتر پاره‌ایست از دیروز.

ببایید در شهر دل‌های شکسته، کارگر شویم، خشت بر خشت سنگ بر سنگ بگذاریم، تا خانه‌ای بسازیم از محبت و همدلی.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د ليکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له رالپولو مخکي په خير و لولئ

بیایید از نو وطن را تعریف کنیم:
وطن، نه آنجاست که زاده شدیم، بل آنجاست که انسان مانسیم.
وطن، آن مادر است که همه‌ی ما را در آغوش گرفت، بی‌پرسیدن از مذهب‌ها، لهجه‌ها، قبیله‌ها.
وطن، آن خاک است که جانباخته‌ای ما را، بی‌سؤال، در آغوش کشید.
پس چگونه ما، فرزندان یک مادر، به جان هم افتاده‌ایم؟
بیایید سوگند یاد کنیم که به جای دشنام، کمک به مردم و وطن هدیه کنیم.
به جای نفرت، مهر بکاریم.
به جای تبلیغ جنگ، صدای صلح شویم.
شرافت انسانی و ملی، در سایه‌ی تفاهم می‌روید، نه در سایه‌ی خون و دشمنی.
فرزندان وطن، جوانان فردا!
ما وارثان خاکی هستیم که همیشه غارت شده، اما هرگز از پای نیفتاده.
ما حافظان بیرقی هستیم که هر رنگش، فریاد ملتیست از دل تاریخ.
ما تنها امید این سرزمینیم، اگر بخواهیم.
بیایید یکدیگر را بخوانیم، نه با اسم قوم یا لهجه، بلکه با نام مقدس افغان.
بیایید خواب فردا را ببینیم: فردایی که در آن، هیچ مادری، پسرش را در جنگ نبیند.
هیچ دختری، به جرم زن بودن، به آتش جهل نسوزد.
هیچ انسانی، از نام خودش شرم نکند.
آینده را از امروز می‌سازند.
و امروز، همین لحظه‌ایست که ما و تو، می‌توانیم تصمیم بگیریم برای آباد ساختن، برای آگاه ساختن، برای عاشق شدن به این خاک.
اگر حتی یک ساعت در هفته، برای تدریس، پاکسازی، یاری‌رسانی، آگاهی‌بخشی، صداقت، تلاش و همدلی وقت بگذاریم، درختی کاشته‌ایم برای نسل‌هایی که می‌آیند.
اگر امروز با قلم بنویسیم، فردا با بیرق برافراشته می‌رویم.
اگر امروز با هم باشیم، فردا با هم می‌مانیم.
ای وطن! ای قصیده‌ی خاموش من!
ما آمده‌ایم که فریادت را آواز کنیم.
ما آمده‌ایم که بی‌خود شدن را پایان دهیم.
ما آمده‌ایم که از خاکستر، آتش برافروزیم، از گریه، گل برویانیم، از درد، درایت بسازیم.
ما آمده‌ایم...
با دل‌هایی زخمی اما امیدوار، با چشم‌هایی خسته اما بیدار، با دستانی تهی اما مشتاق خدمت.
به ما فرصت بده، ای وطن!
که این‌بار، با شعور ملی، با تفاهم، با عشق،
تو را نه فقط دوست بداریم...
بلکه بسازیم.

آرشیف: مطالب نشر شده ن. جنیل زاد